

רבי יהודה חושש שְׁמָא תְּמוֹת אֶשְׁתוּ
 של הכהן הגדול במהלך יום הכיפורים,
 ועקב כך לא תקויים המצווה המחייבת
 את הכהן הגדול להיות נשוי ביום
 הכיפורים, מצווה שנאמרה בפסוק:
 וְהִקְרִיב אֶהְרֶן אֶת־פֶּרַח הַחֹטָאֹת אֲשֶׁר־לוֹ
 וְכִפֶּר בְּעֵדוּ וּבְעֵדוּ בֵּיתוֹ – וּדְרָשׁוּ: בֵּיתוֹ -
 זו אשתו, ולכן לדעת רבי יהודה יש
 לכלול בהכנות הכהן הגדול ליום
 הכיפורים גם נישואין לאשה נוספת על

אשתו הראשונה¹³ - ואין לחשוש גם
 למיתתה של השנייה. חכמים דוחים
 את דעת רבי יהודה ואת חששו משום
 שחשש זה יתקיים גם לגבי האשה
 השנייה, השלישית - ואין לדבר סוף¹⁴.

הכהן השורף את הפרה האדומה היה
 מופרש למשך שבעה ימים¹⁵ ללשכת

נֶפֶךְ-אֶסְתֵּר

לְשִׁרְפַת הַפְּרָה מִפְּרִישֵׁי כֹהֵן הַשּׁוֹרֵף אֶת
 הַפְּרָה מִבֵּיתוֹ לְלִשְׁכָּה שְׁעַל פְּנֵי הַבַּיְרָה,
 צְפוֹנָה מִזְרְחָהּ, וּבֵית אֶבֶן הֵייתָה
 נִקְרָאת...! להלן משולבים דברי הגמרא
 עם הוספות:

- א. הפרה האדומה נשחטה על הר-המשחה
 (הוא הר הזיתים), הכהן היה מזה מדמה
 שבע פעמים מול פתח ההיכל ואחר כך
 היה שורֶפֶה (ראה דף טז עמוד א).
- ב. כל עשיית הפרה האדומה ושרפתה לא
 נעשו ביום הכיפורים.
- ג. התורה לא קבעה זמן לשריפת הפרה
 האדומה.
- ד. מאפר הפרה האדומה שעורבבו במי-
 מעיין ('מים חיים') עשו את 'מי החטאת'
 להזאה על טמאי מתים לטהרם.
- ה. הכהן המזה את מי החטאת נשאר טהור
 גם לאחר שהיזה על הטמא (ולא כטעות
 הנפוצה שמזה מי החטאת נטמא לאחר
 שהיזה על הטמא, ראה עוד בדף יד עמוד
 א).
- ו. הפרה האדומה הראשונה נשרפה על ידי
 משה רבנו בשני בניסן, יום לאחר הקמת
 המשכן, כדי לטהר את בני ישראל
 לקראת הקרבת הפסח.
- ז. הפרה האדומה איננה קרבן מכל סוג
 שהוא.
- ח. הפרה האדומה נחשבת כממונו של
 ההקדש.
- ט. הפרה האדומה אינה נעשית כדי לכפר

שבעה ימים לפני יום הכיפורים, הוא
 ימשיך בעבודות היום מהמקום בו אירע
 לכהן הגדול הפסול שמונע ממנו את
 המשך עבודות היום. לכאורה החשש
 שְׁמָא יִזְרַע בכהן הגדול פסול ביום
 הכיפורים - מיותר, שהרי אומרת המשנה
 באבות (פרק ה משנה ה): 'עֲשֶׂה נְסִים
 נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ...ולא אירע
 קרי לכהן גדול ביום הכיפורים', וכן מובא
 בדף כא עמוד א' ולא אירע קרי לכהן גדול
 ביום הכיפורים ולא נמצא פסול' - אלא
 שלא רצו לסמוך על הנס (על פי בית
 הבחירה למאירי מסכת יומא דף ב עמוד
 א).

¹³ ראה להלן בדף יג עמוד א שהכהן הגדול
 חייב להיות נשוי ביום הכיפורים לאשה
 אחת בלבד ואם יש לו שתי נשים הוא
 חייב לגרש אחת מהן.

¹⁴ בדף יג עמוד א להלן מבואר מדוע חכמים
 לא חוששים למות אשת הכהן הגדול.

¹⁵ הַפְּרִישָׁה זו למשך שבעה ימים של כהן,
 המיועד לשרוף את הפרה האדומה, היא
 של כהן הדיוט (פשוט) שנבחר לעשות את
 הפרה האדומה ואין הפרשה זו קשורה
 להפרשתו של הכהן הגדול או ליום
 הכיפורים. הגמרא בדף ח עמוד ב מסבירה
 שהכהן הגדול הופרש לקדושה והכהן
 העושה את הפרה הופרש לטהרה. הגמרא
 מצטטת את המשנה ממסכת פרה פרק ג
 משנה א הדנה בהפרשת הכהן העושה את
 הפרה האדומה: 'שְׁבַעַת יָמִים קָדָם